



ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Αυτά σου λέω, σκέψου τα. (φεύγει). (Η Θεοδότη σταυρώνει τα χέρια και σκέφτεται. Έρχεται από αριστερά η Τζην. Πλησιάζει χωρίς να την προσέξει η Θεοδότη.)

ΤΖΗΝ: Καλησπέρα, κυρία Θεοδότη, πολύ σκεπτική σε βλέπω.

ΘΕΟΔΟΤΗ: Μπα, κόρη μου, δεν σε κατάλαβα, κάθισε..

ΤΖΗΝ: Τι λένε, άμα κανείς είναι σκεπτικός; Πέσαν τα καράβια σου στη στεριά;

ΘΕΟΔΟΤΗ: Αχ, δεν πέσανε αλλά βρίσκονται σε τρομερή φουρτούνα. Και δεν ξέρω πώς να τ' αρμενίσω.

ΤΖΗΝ: Ο καλλίτερος τρόπος είναι να πηγαίνει κανείς κόντρα στον άνεμο. Έτσι άκουσα τους ναυτικούς να λένε.

ΘΕΟΔΟΤΗ: Αχ, είναι κάτι άνεμοι που σε χτυπάνε απ' όλες τις μπάντες. Για πες μου, Τζήνα μου; Εσύ αντιμετώπισες κάτι φουρτούνες δύσκολες...Και φάνηκες καλός καπετάνιος. Προ πάντων εκείνο, να πάρεις την ευθύνη του παιδιού, να μείνεις σ' έναν ξένο τόπο μ' ένα παιδί, χωρίς τη βοήθεια του άντρα... Μεγάλη απόφαση, κορίτσι μου, πολύ μεγάλη απόφαση...

ΤΖΗΝ: Ναι, κυρία Θεοδότη, μεγάλη απόφαση, το ξέρω. Μη νομίζεις όμως ότι την πήρα έτσι, χωρίς να το σκεφτώ. Πρώτα έβαλα το καλό του παιδιού μου. Δεν είναι μόνο δικό μου παιδί. Ύστερα έβαλα την δική μου κατάσταση. Μ' αρέσει εδώ. Μπορεί να λείπουν ορισμένα πράγματα αλλά η ζωή είναι απλή και πιο αληθινή.

ΘΕΟΔΟΤΗ: Κι ο γάμος; Τι ιδέα έχεις εσύ για το γάμο;

ΤΖΗΝ: Γάμος χωρίς αγάπη... τι να τον κάνεις;

ΘΕΟΔΟΤΗ: Κι όταν υπάρχει η αγάπη και λείπουν άλλα πολλά;

ΤΖΗΝ: Η αγάπη τα ομορφαίνει όλα. Και τα δι-και-ο-λο-γεί..... όλα. (Η Θεοδότη την κοιτάει στα μάτια καταλαβαίνει πως η τελευταία λέξη έχει νόημα.)

ΘΕΟΔΟΤΗ Κάτι λες εσύ, κάτι θέλεις να πεις.

ΤΖΗΝ Ξέρω, κυρία Θεοδότη, ξέρω και εύχομαι να πάρεις τη σωστή απόφαση. Το θέμα συζητείται στο χωριό και... πάνε να το συνηθίσουν κιόλας. Δεν ξέρω αν μπορώ να δώσω γνώμη, αλλά εγώ άκουσα την καρδιά μου και τη συνείδησή μου και είμαι ευχαριστημένη. Και για το δεσμό μου και για την άρνησή μου, να κάνω ένα γάμο που δεν θα ήταν σωστός. Εκείνο που έχει αξία είναι να νοιώθεις με τη συνείδησή σου καλά.

ΘΕΟΔΟΤΗ Σαν καλά τα λες. Ο Θεός σε έστειλε; Δεν ξέρω, κορίτσι μου, βρίσκομαι σε μεγάλη φουρτούνα.

ΤΖΗΝ Κόντρα στον καιρό, κράτα γερά το τιμόνι. (γελάνε)

ΘΕΟΔΟΤΗ Να 'σαι καλά, κορίτσι μου, ο Θεός να σου δίνει υγεία και χαρές. Να χαιρέσαι το παιδάκι σου και να το δεις όπως επιθυμείς. (Έρχεται η Χρυσάνθη. Περπατάει αργά, διστακτικά και κοιτάει εξεταστικά το σπίτι της Θεοδότης. Τζήνα και Θεοδότη κοιτάγονται ερωτηματικά)

ΘΕΟΔΟΤΗ Καλησπέρα.....ξένη είσατε;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ Εσύ πρέπει να είσαι η Θεοδότλη της κυρά-Ευθαλίας...

ΘΕΟΔΟΤΗ Ναι, κι εσείς;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ Εγώ....εγώ...ποια είμαι; Ήρθα να προσκυνήσω τη μνήμη της μητέρας σου. Είμαι η Χρυσάνθη, η αδελφή της Καλλιόπης, η θεία του Μάνθου.

ΘΕΟΔΟΤΗ Ω! καλώς ωρίσατε, καλώς ωρίσατε, ελάτε καθίστε.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ Δεν θα καθίσω, να προσκυνήσω πέρασα... Η μητέρα σου ήταν άγια γυναίκα. Μου φερόταν πάντα σαν φίλη,

ΘΕΟΔΟΤΗ

ΧΡΥΣΑΝΘΗ
ΘΕΟΔΟΤΗ

ΤΖΗΝ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΤΖΗΝ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΘΕΟΔΟΤΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΘΕΟΔΟΤΗ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΘΕΟΔΟΤΗ

ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ:

πάντα είχε κάτι να μου δώσει, κάτι καλό να μου πει. Ήταν λίγο μεγαλύτερη και νοικοκυροπούλα αλλά μου φερόταν σαν φίλη. Ερχόμουν φτωχό και ορφανό και πάντα εύρισκε ζεστασιά κοντά της. Χρόνια... στερημένα χρόνια, αλλά καλά χρόνια! Οι άνθρωποι είχαν τιμή, καλοσύνη, ειλικρίνεια...Αθώοι άνθρωποι, του Θεού...

Η μητέρα μου πάντα σας μελετούσε με τα καλλίτερα λόγια. Έλεγε «χαμένο πήγε αυτό το παιδί, τόσο καλό παιδί». (Καταλαβαίνει ότι δεν ήταν σωστό αυτό που είπε και προσπαθεί να το διορθώσει) Δεν ήξερε βέβαια ότι εσείς ζήσατε στο μεγάλο κόσμο και είδατε τόσα πολλά..

Ναι, τόσα πολλά....(κουνάει το κεφάλι)

Η κοπέλα από δω είναι....τώρα πώς να την πω, ξένη; Είναι δική μας κοπέλα από ξένη χώρα που ζει στο νησί μας πολλά χρόνια. Τζήνα το όνομά της. (στη Τζήνα) Τζήνα μου, η κυρία Χρυσάνθη είναι από δω, ντόπια, δική μας αλλά ζει χρόνια μακριά μας.

(δίνουν τα χέρια) Χαίρω πολύ. Είσατε η θεία του κυρίου Μάνθου, που ήρθατε χτες. Δεν σας είδα, δεν ήμουν χτες εκεί. Ξέρετε δουλεύω στο ξενοδοχείο και σίγουρα θα ειδωθούμε ξανά. Ότι χρειαστείτε να μη διστάσετε, θα είμαι εκεί. (Έρχεται ο Χριστόδουλος θυμωμένος)

Αυτός ο Ανάργυρος άμα έχει τον εγγονό του δεν λογαριάζει τίποτ' άλλο. «Θα έρθω, θα έρθω» και τρέχει πίσω από το παιδί.

Τι έγινε; Έκανε τίποτα το παιδί;

Όχι, ο μικρός έπαιζε στην παραλία και ο παππούς του έτρεχε να τον μαζέψει. Του έκανα νόημα από μακριά...«θα έρθω, θα έρθω» και τώρα πάει τον μικρό στα μαγαζιά. Να του πάρει καραμέλες νομίζω.

Δεν χαιρετάς τη μουσαφίρισα;

(Τυπικά με δισταγμό) Καλώς ήρθατε στο νησί μας.

(Με συγκίνηση) Χριστόδουλε, Χριστόδουλε, με ξέχασες κι εσύ λοιπόν;

(Με αμηχανία και αμφιβολία. Την κοιτάει προσεχτικά) Ποια είσαι;... γνωστή; . Χρυ.. Χρυσάνθη...Είσαι η Χρυσάνθη;

Ναι, Χριστόδουλε, η Χρυσάνθη, χωρίς χρυσά και χωρίς άνθη... (Δίνουν τα χέρια αλλά αντί για χειραψία αγκαλιάζονται. Εκείνη κλαίει, εκείνος συγκινημένος λέει και ξαναλέει.) Χρυσάνθη... Χρυσάνθη... (Προσπαθώντας να πνίξει τη συγκίνησή του λέει.) Σε πέρασα για τουρίστρια, καλέ. Έτσι ωραία ντυμένη πού να φανταστώ πως είσαι το κοριτσάκι που...

Που αγαπούσες. Πες το, ντε, το ξέρουμε.

Πάψε εσύ, μωρέ, τι ξέρεις εσύ; Αφού δεν είχες ούτε γεννηθεί.

Το άκουσα όταν ήμουνα μικρή. Και τα παιδιά, καημένα μου, ακούνε πιο πολλά απ' ότι νομίζουμε. Και θυμούνται πολλά. (Στο μεταξύ η Χρυσάνθη σκουπίζει τα μάτια της και κοιτάει το Χριστόδουλο με τρυφερότητα).

Χριστόδουλε, Χριστόδουλε, ποιος να το 'λεγε πως θα παίρναμε αυτούς τους δρόμους.....

(Την κοιτάει κι αυτός με κάποια στοργή) Χρυσάνθη.... είσαι καλά, ζεις καλά, είσαι ευχαριστημένη;

Τώρα πια....δεν έχει καμία αξία. Είμαι καλά γιατί αξιώθηκα να ξαναδώ το παιδί μας, το Μάνθο μας.

Χρυσάνθη, έχουμε να πούμε πολλά. Θα μείνεις για πολύ;